

[Socialministeren.]

ærede Ordførere gør, thi i Virkeligheden vil de jo straffe den enkelte, fordi han har en anden Opfattelse af militær Værnepligt end den, der er almindelig, skønt Lovgivningsmagten har tilladt ham at have denne Opfattelse, og skønt Lovgivningsmagten, til Trods for, at den anerkender hans Ret til at have denne Opfattelse, tvinger ham til at arbejde i længere Tid for det offentlige end den, som aftjener den militære Værnepligt. Er det ikke at lade det gaa ud over denne ulykkelige, at man ikke sympatiserer med den Lovgivning, som er gennemført paa dette Omraade, og paa den Maade at rette ham, naar man skulde ombringe de nuværende Regeringspartier, hvilket i Virkeligheden er det, man ønsker? Det synes jeg er for haardt over for den enkelte. Jeg vil derfor henstille, at man ser menneskeligt ogsaa paa disse Personer, som har en mere inkarneret Samvittighedsfølelse end de fleste af os andre.

Den ærede Ordfører for Venstre (Stegger Nielsen) — paa dette Punkt har jeg heldigvis de øvrige ærede Ordførere med mig — har ikke Ret i sit Syn paa Aarslønnen som Grundlag. Det ærede Medlem siger: Den ene kan være udlært Haandværker og den anden Tjenestekarl, og saa beregnes deres Aarsløn altsaa paa forskelligt Grundlag. Ja, det gør den, men det er ogsaa en forskellig Karriere, om jeg saa maa sige, der afbrydes af det offentlige. Det er akkurat det samme Forhold her som i den almindelige Ulykkesforsikringslov. Man vil gennem det offentlige til en vis Grad erstatte vedkommende det lidte Afbræk i den Tilværelse, han ellers vilde være kommet til at føre, saa vidt man nu kan erstatte noget saadant. Og her kan man ikke komme bort fra, at vi ikke alle sammen er Tjenestekarle, tilhører, som det ærede Medlem sagde, Folk i det frie Erhverv — det var en meget fin Titel, Tjenestekarle i dette Tilfælde havde faaet i Modsætning til den udlærte Haandværker, men det skal jeg ikke have noget imod. Jeg indrømmer, at det er meget frit, navnlig for Tiden, hvor de fleste af dem maa gaa paa Landevejene. Jeg tror imidlertid, at naar den ærede Ordfører for Venstre har sat sig ind i og gennem Udvalget faaet Oplysninger om, hvordan Direktoratets Praksis er efter Ulykkesforsikringsloven, vil han med os andre vær klar over, at de Principper, der ligger til Grund her, er fuldkommen rigtige.

Den ærede Ordfører for de Konservative (Hendriksen), som vel i disse Dage har

en vis moralsk Forpligtelse til saa vidt muligt at tale om Regeringens Stilling til Afrustningsforslaget, selv om det ikke er helt naturligt, vendte tilbage til dette Problem og sagde, at det foreliggende Lovforslag regner med 60 Aar, og naar Regeringen ikke kunde ventes at fremsætte Afrustningsforslaget før om 60 Aar, maatte man kunne sige, at det er opgivet. Ja, hvis det ærede Medlem havde Ret, maatte man i hvert Fald sige, at de nuværende Ministre maatte antages at have opgivet det, for til den Tid skulde de blive mellem 100 og 150 Aar gamle, og selv om jeg ønsker dem alle, undtagen mig selv, et meget langt Liv, vil jeg dog ikke antage, at nogen ønsker at fortsætte i 60 Aar, i hvert Fald ikke paa de nuværende Poster. Men Forholdet er vel det med Hensyn til dette Forslag som med Hensyn til alle andre Forslag, at man regner med den øjeblikkelige Tilstand og gør sine Beregninger ud fra den. Vi er ganske vist begge to sikre paa, at den ikke varer ved, thi enten faar vi Afrustning, eller ogsaa faar vi Kaos. Ved det sidste sigter jeg til, at Det konservative Folkeparti gaar over til Nazisterne i større og større Udstrækning og derved fremkalder saadanne Forhold for Landet, at Udgifterne efter en Lov som denne vil blive tifold saa store.

Det er jo rigtigt, at Det konservative Folkeparti desværre intet Medansvar har for Socialreformen, ikke direkte. Men nu er denne Reform vedtaget, og de og de Principper er gældende, og saa tror jeg, den ærede Ordfører vil give mig Ret i, at det vil være uheldigt paa et lille Omraade som dette, at Domstolene maa tage en anden principiel Stilling over for Afgørelser om Erstatningsspørgsmaal af denne Karakter, end de maa i Kraft af den almindelige Ulykkesforsikringslovgivning. Hvis der er noget galt her, maa man se at faa den almindelige Ulykkesforsikringslovgivning rettet, men ikke søge at faa andre Regler ind her; disse maa altid være en Konsekvens af Hovedreglerne. Paa dette Omraade venter jeg altsaa, at den ærede konservative Ordfører vil lade det bero ved de Udtalelser, han har fremsat.

Den ærede Ordfører for Det radikale Parti (Veistrup) syntes ikke rigtig, at jeg svarede paa hans Bemærkninger om, at det vilde være uheldigt, at der udbetales Kapitalbeløb til Personer, som ikke har naaet Myndighedsalderen. Nu vel, det er jo i Praksis vist næsten aldrig forekommet, selv om det ... (Afbrydelse). Nej, efter denne Lov vil det være meget sjældent, at de, der